

אבי כהן צדק

מוחות מתכווצים במאמץ

ראייה מְנִסָּה לְכִסּוֹת עַל שְׁמִיעָה לֹא טוֹבָה וְכֵן הִלְאָה
 נְעִמְדִים פְּעוּרִים וּפְתוּחִים
 אֶל מוֹל חֲלוֹנוֹת, כְּסָאוֹת וּשְׁמֹשׁוֹת בּוֹעֵרוֹת
 רִגַע אַחַד, רִגַע הָאַחַד, רִגַע הָאִימָה
 "וְעוֹדְנוּ מִמְתִּינִים וּמְנַסִּים", כִּךְ אָמְרוּ, וְהֵם צוֹעֲקִים.
 הַסְּבִירִים וּמְלִים לֹא עֲזָרוּ
 סְכִינִים וְאַבְנִים – בֵּן
 וְאֲנָשִׁים שָׁם הָיוּ וְשָׁם נִשְׁאַרוּ
 לֹא הָיָה וְלֹא יִהְיֶה כָּלוּם.

שגרה

מְלֵא מְנוּחָה וְחֶסֶד תְּזוּזָה
 הִנֵּה הַקָּשִׁי מִגִּיעַ
 זוֹחֶלֶת הַשְּׁגָרָה מִתַּחַת לְסִפָּה
 תּוֹפֶסֶת אֶת הַרְגָּלִים בְּגִידִים
 וּמְזֻרְקָה עוֹד חֹמֶר הַרְדָּמָה כּוֹאֵב בְּצוּאָר
 וְהִמְחֵ מְכוּץ בֵּין הַיָּדַיִם הָאֲחֵרוֹת
 שְׁמַחְזִיקוֹת עֲכָשׁוּ בְּמָה שֶׁהָיָה פֶּעַם
 פְּעִימָה אַחַת חֲסֵרָה וְעוֹד אַחַת שְׁעֵבֶרָה
 וּפְעֵמוֹן שְׁאֵמֹר לְצִלְצֵל לֹא פּוֹעֵל,
 לֹא נוֹשֵׁם, לֹא מְעִיר, לֹא מְצִיק,
 לֹא חוֹשֵׁב, לֹא בְטוּחַ, לֹא יוֹדֵעַ
 וְגַם אִם כֵּן, עֲמוּד הַשְּׁדָרָה מְפָרֵק וְהַחוּט נִקְרָע.

בואי שבת, בואי נשב על כניסתך

בְּעֵץ הַלִּימוֹן שְׁקוּצִיו עָרִיז יִרְקִים
 בּוֹא גֶשֶׁם, הַכָּנֵס לְסִכְתָּנוּ, בֵּיתֵנוּ אֶרְעִי
 אֲךָ נִשְׁמַתְנוּ נַעֲלָמָה דְרֹךְ הַסְּדָקִים בְּסִכְךָ
 בּוֹאֵי אֵשׁ, הַצִּילֵי אֶת מָה שֶׁנִּשְׁאָר מִהַבְּשָׁר
 בּוֹא כְבוֹד וּבּוֹאֵי גְאוּהָ, יַחַד וּלְחֹד, עִם עֵצִים בְּפֹה
 וְקוֹלָר עַל הַצְּנוּאָר
 בּוֹא הַחֲבֵל, עֲשֵׂה עִמִּי אָבֵל
 בּוֹא הַתָּרֵד, עֲשֵׂה עִמִּי חֶסֶד
 בּוֹא הַסֶּפֶר, עֲשֵׂה דְבַר מָה בְּרֵאשֵׁי כָךְ
 שְׁלֵא אֲדַע עוֹד מִי אֲנִי
 בּוֹא הָאֶקְדָּח, עוֹד לְפָנַי שְׁאֶפְרַח
 בּוֹא הַקָּרַע, עֲשֵׂה אוֹתִי סִלֵּעַ
 לָךְ, אֶתְהָ, מִי שֶׁהִנָּךְ וּמִי שֶׁאֵינָךְ
 מֵעַל שְׁמִיכְתָּךְ וְרִצְפַת בֵּיתְךָ
 לְמָקוֹם שְׁאוֹתוֹ תַעֲבֹת, שְׁאוֹתוֹ שְׁטַפַּת
 שְׁאוֹתוֹ לֹא בִקְשַׁת
 וְתִגַּן אֶת/עַל בְּנֵךְ בְּ/מִפְּנֵי שְׁמֵן רוֹתַחַ
 תֹּאכַל בְּנִי, תֹּאכַל אֶת כָּל מָה שֶׁאֲבִשֶׁל
 זֶה הַהֶסֶכֶם
 וְעֲכָשׁוּ לְחֵץ עַל הַזִּיז חֲזָק, נִפְחֵ אֶת קִצְהוּ וְקִצְץ בְּסִיסָהוּ.